

Medytacja 8

*Gdy patrzę na Twe niebo, dzieło Twych palców,
księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził:
czym jest człowiek, że o nim pamiętasz,
i czym - syn człowieczy, że się nim zajmujesz?
Uczyliś go niewiele mniejszym od istot niebieskich,
chwałą i czią go uwieńczyliś.
Obdarzyliś go władzą nad dziełami rąk Twoich;
złożyliś wszystko pod jego stopy:
owce i bydło wszelakie,
a nadto i polne stada,
ptactwo powietrzne oraz ryby morskie,
wszystko, co szlaki mórz przemierza. (Ps 8, 4-9)*

- **Stając w obecności Bożej uczynimy znak krzyża.**
- **Wzbudźmy intencję, prosząc**, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.
- **Wyobraźmy sobie** rozgwieżdżone niebo w piękną księżycową noc.
- **Prośmy** w tej medytacji o łaskę wdzięczności za godność, jaką obdarzył nas Bóg.
- **Rozpocznijmy rozważanie przeczytanego Słowa Bożego.**

Punkt 1

Gdy patrzę nocą na rozgwieżdżone niebo, odczuwam swoją małość w porównaniu z wielkością wszechświata. Jakżeż Bóg może "pamiętać" i "zajmować się" tak kruchym i znikomym stworzeniem jak ja? I oto ja, człowiek, jestem ważny dla Boga. Obdarzył mnie zadziwiającą godnością, uczynił niewiele mniejszym od aniołów.

Punkt 2

Czym jest człowiek, że o nim pamięta sam Bóg? Czym jestem ja, że się mną zajmuje? Mam przecież poczucie mojej znikomości w obliczu Jego majestatu. Jak cenny muszę być w Jego oczach! On troszczy się o mnie i wieńczy swoją chwałą. Jak zdumiewa i zachwyca mnie Jego troska. Jak wielka wdzięczność budzi się w moim sercu.

Punkt 3

Obdarzając człowieka wielkim zaufaniem, Bóg kładzie u jego stóp cały świat ziemskich stworzeń. Człowiek sprawuje nad nim władzę w zastępstwie Stwórcy. Ale władzy tej nie zyskał dzięki swym zdolnościom. Jest ona darem Boga. Człowiek ma nad tym światem panować, ale także go poznawać, szanować i przemieniać swoją pracą. Bóg powierza człowiekowi dzieło swoich rąk, aby się o nie troszczył.

Zakończmy osobistą rozmową z Panem o tej medytacji i odmówmy „**Ojcze nasz**”.